ఈ వారం శృంగారకథ

శేఖర్ ఒక ఆఫీసులో చిరుద్యోగి. అతనికి ఆ మేడ మీద గది దొరకడం అదృష్టమనే చెప్పాలి. అదే అదృష్టమనుకుంటే దానికి మించిన అదృష్టం తగిలింది అతనికి. అతనున్న ఇంటికి ఎదురింట్లో ఒక పంచె వన్నెల రామచిలుక ఉంది. ఆమె ఇతను ఆఫీసుకు వెళ్లేటప్పుడు, వచ్చేటప్పుడు వాకిట్లో నిలబడి విషాదంతో ని ట్టూలు, చిరునవ్వుతో ఆహ్వానం తెలుపుతూ ఉంటుంది.

కథ ఇంతటితో ఆగితే ఫరవాలేదు. ఇంకొద్ది రోజులకు ముందుకు వెళ్లింది. ఇంటర్మీడియట్ చదివే ఆమె చెల్లెల్ని పుస్తకాలకు పంపేది. శేఖర్ కూడా ఆనందంగా పుస్తకాలు పంపిస్తూ పరిచయాన్ని వృద్ధి చేసాడు. ఆ పరిచయం ఫలితంగా తను ఆరాధించే దేవత పేరు రాగిణి అని, ఆమె చెల్లెలు పేరు రేఖ అని తెలుసుకున్నాడు.

కాలక్రమంలో రేఖతో పరిచయం బాగా పెంచుకుని ఆ మాటా, ఈ మాటా కలిపి ఆమెను తన వైపు తిప్పుకున్నాడు. ఇప్పుడు రేఖ తనకు పూర్తిగా సహాయ పడుతుందని గట్టి నమ్మకం కలిగింది. ఇకపోతే రాగిణి సంగతి. తనను చూసినప్పుడల్లా గుమ్మంలో చేరి చిరునవ్వు నవ్వుతుంది. ఆమెకు అంతకంటే మాట్లాడే అవకాశం లేదు. కుటుంబం ఎక్కువ కావడంతో ఎవరో ఒకరు ఇంట్లోకి బయటికి తిరుగుతుంటారు. అందుకే ఆమెను బయటికి రప్పించే మార్గం చూడాలనుకున్నాడు.

ఆ రాత్రంతా ఆలోచించి ఒక ఉత్తరం రాసాడు...

ప్రియమైన రాగిణీ,

నేను నిన్ను ఎంతోకాలం నుండి ప్రేమిస్తున్నాను. వంచిన మన్మధుని విల్లులాంటి నీ శరీరాన్ని స్వంతం చేసుకుని మన్మధ బాణాలు సంధించాలని ఉంది. నీ మెత్తని గుండెల్లో తల నా చేత్తో పట్టుకుని నీ సోగకన్నుల్లోకి చూస్తూ ఉండిపోవాలని నా కోరిక. నీకు నా మీద ప్రేమ ఉంటే రేపు సాయంత్రం పార్కుకిరా. వాకిట్లోనే నీ కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. లేదంటే ఈ ఉత్తరాన్ని రెండుగా చించి నాకు తిప్పి పంపు. దానికి నిప్పంటించి నా భగ్న హృదయాన్ని కాల్చి పారేసి నేనూ మసై పోతాను.

నీ నిర్ణయాన్ని నిరీక్షిస్తూ,
ప్రేమికుడు,
శేఖర్.

ఉత్తరాన్ని జాగ్రత్తగా మడిచి పుస్తకంలో పెట్టాడు.

మరుసటి రోజు పుస్తకం రేఖకిస్తూ "రేఖా ప్లీజ్ పుస్తకం తీసుకెళ్లి నేరుగా మీ అక్కయ్యకిస్తావు కదూ" అనడిగాడు.

"నేనసలు పుస్తకాలు చదవను సార్. మా అక్కకోసమే" అంది రేఖ చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

మరుసటి రోజు సాయంత్రం పుస్తకాలు రిటర్న్ చేస్తూ "అందులో ఏదో ఉత్తరముందట చెప్పమంది అక్క" అంది రేఖ.

శేఖర్ రేఖకి వేరే పుస్తకాలిచ్చి పంపేసి ఆత్రంగా, ఆనందంగా వణికే చేతులతో పుస్తకంలోంచి ఉత్తరం బయటికి తీసాడు.

శేఖర్! నా ప్రాణమా!

నీ ఉత్తరం నన్ను కలవర పెట్టింది. నా ఊపిరి నీవు. నీవు లేకుండా నేను బ్రతగ్గలనా. నన్ను మన్మధుడి విల్లులా వర్ణించావు. అవును. ఈ మన్మధుడి విల్లు మొదటిసారిగా సంధించడానికి మదనుడవైన నీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. బాగా సంధించి లెక్కలేనన్ని బాణాలను ప్రయోగించు. నా జన్మ సార్థకత చెయ్యి. రేపు నువ్వు చెప్పిన చోటికి వస్తాను.

విరహంతో వేగిపోయే,

మరుసటి రోజు సాయంత్రం పార్కు గేటు దగ్గర రాగిణి కోసం ఆతృతగా చూడసాగాడు. ఇతని ఆతృతకు తగ్గట్లు సాయంత్రం ఆరు గంట అయినా రాగిణి రాలేదు. సరిగ్గా ఆరుంబావుకు రేఖ వచ్చింది. వస్తూనే అతని చేతిలో ఒక ఉత్తరం పెట్టింది. అందులో డియర్! ఈరోజు రావడానికి వీలుకాలేదు. అయామ్ సారీ— నీ రాగిణి, అని ఉంది.

శేఖర్ నిరాశ పడిపోయాడు. రేఖ అతనివైపు జాలిగా చూసింది. రేఖ తన బాధ అర్థం చేసుకున్నందుకు అతనికెంతో ఆనందంగా ఉంది. పార్కులో ఇద్దరూ కొద్దిసేపు కూర్చున్నారు. రేఖ వద్దంటున్నా వినకుండా వెళ్లి రెండు ఐస్‌క్రీములు తెచ్చాడు. ఇద్దరూ తిన్నారు.

రాగిణికి ఒక లెటర్ వ్రాసాడు.

డియర్ రాగిణీ!

నన్ను ఈ రోజు చాలా డిసప్పాయింట్ చేసావు. ఎట్‌లీస్ట్ వచ్చే ఆదివారం సినిమాకన్నారా. అనురాగ్ థియేటర్‌లో ఫస్టుషోకి టికెట్లు తీసి ఉంచుతాను. ఏ విషయమూ రేపు మీ చెల్లి ద్వారా తెలియజేయి.

జాలితో
నీ శేఖర్

కాగితం మడిచి రేఖ కందిస్తూ 'ప్లీజ్ రేఖా. ఈ ఉత్తరం జాగ్రత్తగా మీ అక్కకియ్యి' అన్నాడు.

'అలాగేసార్' అంటూ తీసుకుంది.

రేఖను రిక్షాలో ఎక్కించి రిక్షావాడికి డబ్బులు ఇవ్వబోతే రేఖ ఒప్పుకోలేదు. 'సార్ అక్కయ్య కోప్పడుతుంది' అంటూ వెళ్లిపోయింది.

శేఖర్ మనసు హాయిగా కోయిలలా రాగం తీసింది. శరీరంలోంచి ఒక వెచ్చని నిట్టూర్పు. రాగిణికి తన పైగల అచంచలమైన అభిమానానికి పోయేది కల్ల అనుకున్నాడు.

మరుసటి రోజు పుస్తకాలకు వచ్చిన రేఖ రాగిణి సినిమాకు వస్తుందని చెప్పింది. ఎగిరి గంతేశాడు శేఖర్.

పాపం అతని అదృష్టం ఈసారీ బాగులేదు. "సారీ క్షమించరూ" అంటూ రాగిణి ఉత్తరం పంపింది, ఆదివారం ఉదయం.

శీఖరు మనసులోనే ఎగిరి పడ్డాడు. మళ్లీ అంతలోనే తగ్గిపోయాడు. తను కోప్పడి సాధించేది ఏమీలేక.

చూస్తూ చూస్తూ పన్నెండు రూపాయలు ఖరీదు చేసే టికెట్లు చింపేయలేక రేఖను సినిమాకు తీసుకుపోయాడు. హాలు ఖాళీగా ఉంది. వాళ్ల మాటలు ఎవరికీ వినబడవు. మట్టూ చూసి అసలు విషయం అడగాలనుకున్నాడు. ఇంకెంత కాలం ఈ దాపరికం.

"రేఖా నిజంగా మీ అక్కయ్యకు నేనంటే ఇష్టముందా"

రేఖ మాట్లాడలేదు. మౌనంగా ఊరుకుంది.

"నన్ను పిచ్చివాడ్ని చేసి ఆడిస్తోంది".

ఈసారి కూడా రేఖ మాట్లాడలేదు. కోపం వచ్చిందేమో అనుకున్నాడు. ఎలాగయినా ఆమె మనసు కరిగించి యదార్థం రాబట్టాలనుకున్నాడు.

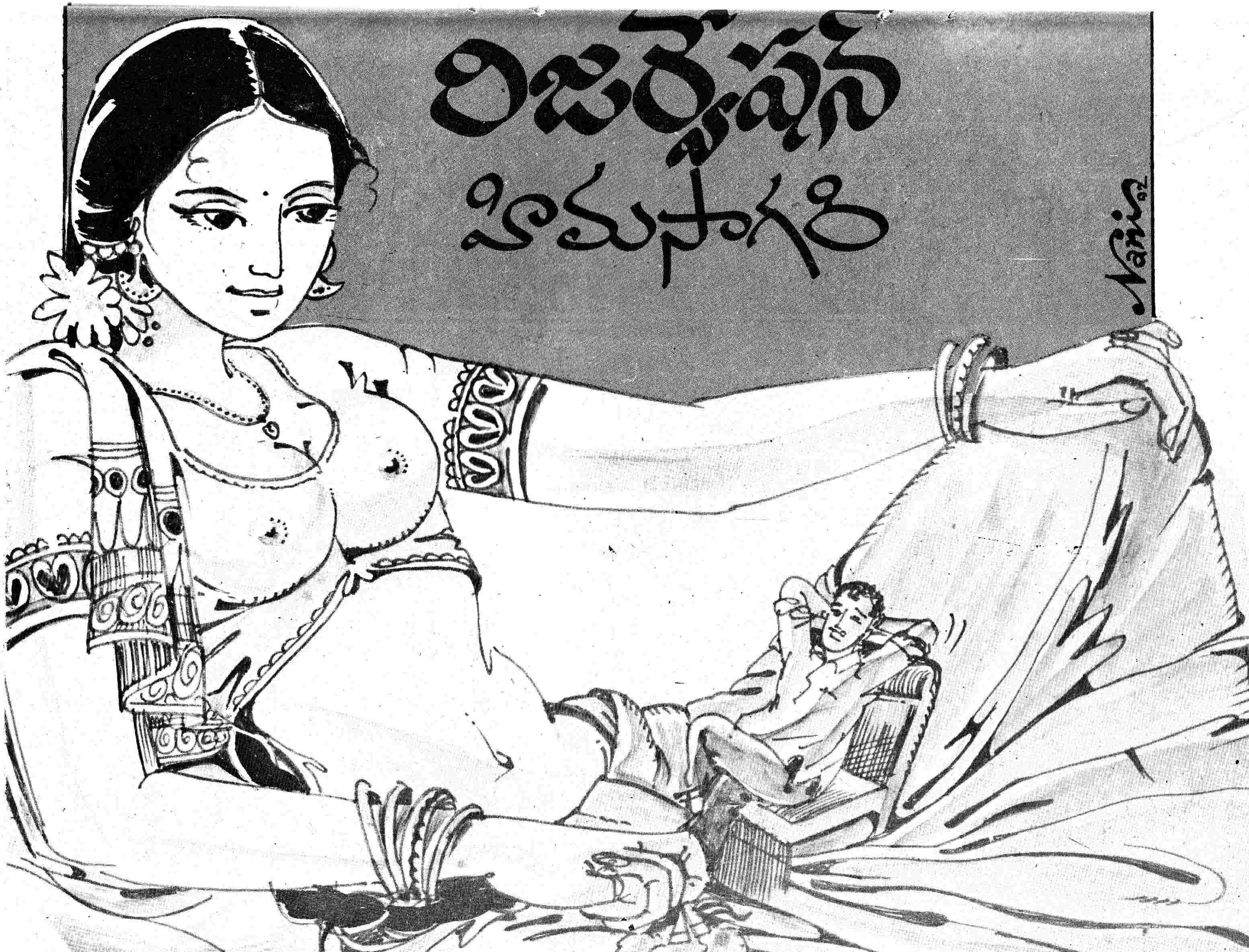
రిజర్వేషన్
హిమసాగరి
Nani 92

విష్వారంగా తెరపై చూడసాగాడు.

ఒక నిముషం గడిచింది. రేఖ తనమినీ బాగ్ తెరచి శేఖర్ చేతిలో ఒక పొట్లం పెట్టింది. శేఖర్ ఆశ్చర్యంగా పొట్లం విప్పి చూసాడు. అందులో రెండు లడ్లు ఉన్నాయి.

"ఇవి... " అన్నాడు.

"అవును అవి అక్కయ్య పంపిన లడ్లు. అందులో విషం కలిపింది తినకండి" అంది రేఖ సీరియస్‌గా.

"అంటే..."

"అంటే ఇపుడు మీరే చెప్పారుగా అక్కయ్య మిమ్మల్ని పిచ్చి వాడ్ని చేసి ఆడిస్తోందని. నిజంగా మీరు కాదు సార్ పిచ్చివాళ్ళు. అది పిచ్చిది. మీకోసం రోజూ కలవరిస్తూ మిమ్మల్ని కలసు కోలేక పోయానని ఆరాట పడుతోంది. మీ కోసం అది ప్రేమగా పంపిన లడ్లు బైట పారే యండి. దానికి తృప్తి!" అంది ఆవేశంగా.

"ప్లీజ్ రేఖా అలా అనకు" బాధగా అన్నాడు శేఖర్.

"అనక ఏం చేయమంటారు సార్. మావి సాంప్రదాయక కుటుంబాలు. నేనేదో చదువు కుంటున్నాను కాబట్టి ఇలా ఫ్రీగా తిరగని స్తున్నారు. మా అక్కయ్య బయట అడుగు పెట్టాలంటే ఎందరి పర్మిషను తీసుకోవాలి. నాన్న ఒప్పుకోవాలి. అమ్మ వెళ్లమనాలి.. అన్న య్యకి అనుమానం రాకూడదు.

ఇన్ని చేసి బయటికొస్తే దానికి బాడీగార్డుగా నేనో తమ్ముడో ఉండాలి. ఇదీ మా అక్కయ్య పరిస్థితి. ఈ రెండు సార్లు ఆమెకు పర్మిషను దొరకకనే బయటికి రాలేక పోయింది. అది మీరు అర్థం చేసుకోరేం" అంది.

శేఖర్ ఈ మాటలతో పూర్తిగా కరిగి పోయాడు. రాగిణి పట్ల అతని గుండె జాలితో నిండిపోయింది.

"అయామ్ సారీ... అయామ్‌సారీ..." అంటూ ఒకటికి పదిసార్లు నొచ్చుకున్నాడు.

ఇంటర్వెల్ లో బయటకువెళ్లి లిమ్కా తాగి రేఖకో లిమ్కా తీసుకువచ్చాడు. బాటిల్ రిటన్ చేసి వస్తూ పది రూపాయల కాడ్ బరీస్ చాక్లెట్లు తెచ్చి ఆమె వళ్లో పోసాడు.

"ఏమిటి సార్ ఇవన్నీ" అంటూ ఆశ్చర్యపో యింది రేఖ.

"ప్లీజ్ రేఖా కాదనకు. ఇది నీకు నాగిఫ్ట్. బ్యాగ్‌లో పెట్టుకో" అన్నాడు.

ఇంతలో సినిమా మొదలయింది. సినిమా అ యింతర్వాత రేఖను ఒక రిక్షాలో ఎక్కించి తను భోజనానికి హోటలు వైపు వెళ్లి పోయాడు.

ఇది జరిగిన తరువాత మరో రెండు ప్రయ త్నాలు చేసాడు. కాని, ఆ రెండు ప్రయత్నాలూ సక్సెస్ కాలేదు. దాంతో శేఖర్ నిరాశతో క్రుంగి పోయాడు. దేవుడు వరమిచ్చినా వరమివ్వని పూజారయిన ఆమె తలిదండ్రుల మీద ఆమె అన్నయ్య మీద అతనికి గొంతు వరకు కోపం వచ్చింది.

కాని ఆరోజు ఉదయం రేఖ వచ్చి ఆవార్త చెప్పిన తరువాత అతని ఆనందం అంతా ఇంతా కాదు. సాయంత్రం నాలుగ్గంటల ట్రెయిన్‌లో

ఓవ్! వ్యాట్ ఏ గర్ల్!

ఇటీవల పూజాబేడి (కామసూత్ర కన్య) "ఓహ్! వ్యాట్ ఏ గర్ల్" ఆంగ్ల నాటకంలో నటించిందట. ఆ నాటకం ప్రజాధరణ పొం దింది. ఇంకా చాలా షోలు వున్నాయి కాని తను ఇక నటించను అని చెప్పిందట. కారణమేంటని అడిగితే తన రెమ్యూనరేషన్ పెంచమని నిర్మా తని అడిగిందట!

తను, తన అక్కయ్య విజయవాడ వెల్తున్నారట. స్టేషన్ కొస్తే అంతా సక్సెస్ అవుతుంది అని చెప్పింది రేఖ. శేఖర్ ఆకాశంలో తేలిపోయాడు. ఏది మిస్సయినా ఈరోజు మిస్సు కాదు అనుకు న్నాడు. ఆరోజు ఆఫీసుకు సెలవు పడేసాడు.

శేఖర్ సాయంత్రం మూడు గంటలకే రైల్వే స్టేషనుకు చేరి విజయవాడ టికెట్ తీసుకుని ప్లాటు ఫారం మీద అడుగు పెట్టాడు. రాగిణి, రేఖల కోసం ప్లాటు ఫారమంతా కలియజూస్తున్న అతను తనకు ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్న రేఖను గుర్తించలేకపోయాడు.

"సార్ ఇక్కడ" అంది రేఖ.

ప్రక్కకు తిరిగి చూసాడు. "సారీ గుర్తు పట్టలేకపోయాను"

"అవును గుర్తు పట్టలేరులే" కొంటెగా నవ్వింది సిగ్గుపడి.

మోకాళ్ళకు కొద్దిగా క్రిందికి ఉన్న ఆకుపచ్చ ఫ్రాకులో మెరిసిపోతోంది రేఖ. హైహీల్సు వేయ డంతో చాలా హైటుగా కనిపిస్తోంది. భుజాన బ్యాగు. ప్రక్కన ఉండాల్సిన రాగిణి అక్కడ లేదు.

"మీ అక్కయ్య ఎక్కడ ఉంది. వెయిం టింగ్ హాల్లో ఉందా" అంటూ వెయిటింగ్ హాలు వైపు నడవబోయాడు.

"సారూ ఆగండి" ఖంగారుగా అంది రేఖ.

"అక్కయ్య అక్కడ లేదుగాని ఇలా రండి మాట్లాడుకుందాం" అంటూ ప్లాటు ఫారం చివరకు నడిచింది.

శేఖర్ ఒళ్లు మండిపోయింది. అదేదో సామె త చెప్పినట్లు సమయానికి గుర్తుకువచ్చి చావడం లేదుగాని, ఆవు పొదుగు చూసి నీళ్ల త్రాగ మన్నట్లు రాగిణి ఏమిటి ఆశపెట్టి ఇలా చేసింది అనుకున్నాడు.

రేఖ ప్లాటుఫారం చివరకు తీసుకువెళ్లి చిన్న గా చెప్పింది. "సార్ ఇది మోసం గాదు. ఈ రోజు నేనూ, అక్కయ్యా విజయవాడ పోతున్నా మని ఇంట్లో చెప్పాం. నిజానికి మేం పోయేది రేపు సాయంత్రం. అక్కయ్యను మా ఫ్రెండ్ ఇంట్లో దిగబెట్టి వచ్చాను. ముందు మీరు ఎక్కడన్నా హోటల్లో గది రిజర్వ్ చేస్తే అక్కయ్యను తీసుకు వస్తాను" అంది.

శేఖర్ హృదయం గాలిలో తేలిపోయింది. క్షణం సుందరస్వప్నాలు కళ్లముందు కదిలాయి.

శేఖర్ కౌంటర్లో టికెట్ రిటన్ చేసి వాళ్లు తగ్గించి ఇచ్చిన డబ్బు జేబులో పెట్టుకుని బయ టికి వచ్చాడు. రేఖ ప్లాటు ఫారం టికెట్ మాత్ర మే తీసుకున్నది కనుక బాధలేదు. ఇద్దరూ ఆటో లో టౌన్‌కి వెళ్లి పెద్ద హోటల్లో మూడవ అంతస్తులో ఒక డబుల్ రూములో దిగారు.

"సారూ! మీరు హాయిగా విశ్రాంతి తీసు కోండి. గంటలో మా అక్కయ్యను మీ ముం దుంచే బాధ్యత నాది" అంటూ బాత్ రూము లోకి దారి తీసింది.

శేఖర్‌కి నమ్మకం కలగడం లేదు. చేతి కొ చ్చింది నోటి దాకా రావడం ఎంత కష్టమో ఇప్పుడర్థమయింది. అతనికి ఫోమ్‌బెడ్ మెత్తద

వానికి, పైన నీనే చల్లని గాలికి ఎప్పుడో నిద్ర పోయాడు. అలా ఎంతసేపు నిద్రపోయాడో అతనికే తెలియదు.

ప్రక్కన మెత్తని గాజుల చప్పుడికి మెలకువ వచ్చింది. టైము చూస్తే ఆరయింది. ప్రక్కన చూసిన అతనికి కళ్లు మిరమిట్లు గొలిపాయి. బెడ్‌కు కొద్ది దూరంలో ఉన్న గాడ్రెజ్ టేబులకు ఆనుకుని నిలబడి ఉంది రాగిణి. అప్పటి వరకు అతన్ని చూస్తున్నదల్లా చూపులు ప్రక్కకు తిప్పింది.

నల్లచీర, నల్ల జాకెట్టు ధరించి ఉంది. ఆ డ్రస్సులో ఆమె తెల్లని శరీరావయవాలు కొట్ట వచ్చినట్లు కనిపిస్తున్నాయి. చంద్రబింబంలా ఉంది తెల్లని ముఖం. పొడుగ్గా అందంగా ఉన్న ముక్కు, నున్నగా ఉబ్బిన బుగ్గలు, సన్నగా ఉన్న ఎర్రని పెదవులు.

శేఖర్ లేచి నిలబడ్డాడు. రాగిణితో ఇప్పటికి మాట్లాడి ఎరుగడు చూడడం తప్ప. అతనికి ఏదో ఉద్వేగంగా, ఉన్మాదంగా ఉంది. ఏం మాట్లాడాలి. ఎలా మాట్లాడాలి. కొత్త కొత్తగా ఉంది. చివరకి తెగించి మాటకలిపాడు.

"రేఖ ఎక్కడికి వెళ్లింది."

రాగిణి ఏం మాట్లాడలేదు. కళ్లతో చూసి మళ్లీ తలదించుకుంది.

"బయటికి వెళ్లిందా"

అవునన్నట్లు తల పైకీ క్రిందికి ఆడించింది.

శేఖర్ ఇంకేం మాట్లాడలేదు. ఇప్పటికి వరకు మాట్లాడడమే ఒక విచిత్రమైన అనుభూతి. ఆ ఆత్రుత పణుచుకోవడానికి అతను ప్యాంటు వదలి లుంగీలోకి మారి బాత్‌రూమ్ లోకి వెళ్లాడు. పది నిముషాల్లో స్నానం చేసి బయటికి వచ్చాడు. అద్దం దగ్గరకెళ్లి తల దువ్వుకుని ఓరగా చూసాడు. తనకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లు ఉంది రాగిణి.

శేఖర్ ఇక ఉండలేక పోయాడు. ఇప్పటికే చాలా అవకాశాలు వ్యర్థమై పోయాయి. ఈ లోపల రేఖ వస్తే ఏదో ఒక ఆటంకం జరగవచ్చు అనుకుంటూ నెమ్మదిగా రాగిణిని సమీపించాడు. అతను దగ్గరకు వస్తున్నట్లు గమనించి టేబులు వైపు తిరిగి నిలబడింది. శేఖర్ దగ్గరకు వచ్చి ఆమె తెల్లని మెడమీద ముద్దుపెట్టుకుని నున్నని భుజాలు నిమరసాగాడు. అతనికి ఆ స్పర్శ అపుడే రిలీజయిన కొత్తపత్రిక పేజీలు తిప్పునట్లు కొత్తగా సస్పెన్సుగా ఉంది. ఆమె తలలోని మల్లెపూలపై అతని ముఖం ఉంది. ఆమె శరీరంలోని ఎత్తయిన వెనుక భాగం అతని శరీరపు ముఖ్యమైన భాగాలను ఒరుసుకుంటూంది. అతని చేతులు ఆమె భుజాలను తడుముతూ క్రిందికి జారి ఆమెనడుము దగ్గర రెండు వైపులా ఆగిపోయాయి. అతనిలోని ప్రతి స్పర్శకు ఆమె స్పందించిపోతోంది.

చప్పున నడుమును అలాగే పట్టుకుని ఆమెను తనవైపు తిప్పుకున్నాడు. శత్రువుతో యుద్ధానికి తలపడడానికి కాచుకుని ఉన్న సైనికునిలా ఆమె ఇటు తిరిగి తన రెండు చేతులను అతని మెడచుట్టూ వేసింది. శేఖర్ శరీరంలో నరాలు ఫట్ మని తెగిపోతున్నంత ఉద్రేకంగా ఉన్నాయి అతని గుండెలకు ఆమె మెత్తని ఎదల స్పర్శ అతన్ని ఏవేవో లోకాలకు తీసుకుపోతోంది. ఆమె ఎర్రని పెదవులు మండుతున్న నిప్పుకణికల్లా ఎర్రగా ఉన్నాయి. మెల్లగా వాటిని అందుకున్నాడు శేఖర్. ఆ అనుభూతి మరపురానిది.

ఉద్రేకంతో తన్మయమయిపోతూ ఆమెను బెడ్ మీద పడుకోబెట్టాడు. ఒక్కొక్కటిగా ఆమె వలువల్ని వేరుచేసాడు. ఏం చేస్తున్నా ఆమె మాట్లాడలేదు. పలుకలేదు. అదొక రకమయిన తన్మయత్వంలో లీనమయినట్లు అతనేం చేస్తున్నా చూస్తూ ఉండిపోయింది. ఆమె పెదవుల్ని స్పర్శించిన శేఖర్ ఒక్కో అవయవాన్ని నిమురుతూ వస్తున్నాడు. మొదట మృదువుగా ఆమె గుండెల్ని నిమిరాడు. ఆమెకు ఆ భాగమంతా ఐస్‌లా గడ్డకట్టుకుపోయింది. కళ్లు మూసుకుని పెదవులు బిగించి ఆ స్పర్శ నెలాగో తట్టుకుంది. అలా అతను తడుముకుంటూ క్రిందికి వస్తూంటే స్పర్శ తగిలిన భాగమంతా ఫ్రీజ్ అయిపోతోంది ఆమెకు.

చివరకంతా తడిసిన శేఖర్ ఇక ఆమెను బాధపెట్టలేక తనూ ఓర్చుకునే ఓపికలేక క్రొత్తగా ఏర్పడిన సెలయేరులో స్నానంచేసే వాడిలా ఆమె లో ఐక్యమై పోయాడు. ఆ అనుభూతి అతనికి కొత్త రూపాయి నాణెం చేతికి గరుగ్గా తగిలినట్లుగా ఉంది. అప్పుడు జరిగిన పరస్పర యుద్ధం అమోఘం. కొద్దిసేపటికి దాహం తీరిన బాటసారి చెట్టునీడను విశ్రమించినట్లు ఆమె గుండెల మీద ముఖం పెట్టి పడుకున్నాడు శేఖర్.

"రాగిణీ! అన్నమాట నిలబెట్టుకున్నావు చాలా థాంక్స్" అన్నాడు కృతజ్ఞతగా.

మాట్లాడలేదు రాగిణి.

రెండు నిముషాలాగి మళ్లీ అన్నాడు "ఎలా ఉంది డియర్ ఈ అనుభూతి"

మౌనం వహించింది. కొంపదీసి రాగిణి మూగది కాదుగదా అనుకున్నాడు.

"అసలు నీకు కాదు థాంక్స్ చెప్పాల్సింది. ఇంత సహాయం చేసిన రేఖకు చెప్పాలి".

కిలకిలా నవ్విందామె "ఇంతకు ముందొక సారి చెప్పారుగా థాంక్స్ మళ్లీ దేనికీ".

అదిరిపడ్డాడు శేఖర్. "నువ్వు..."

"అవును డార్లింగ్ నేను రేఖను. ఉరఫ్ నీ కలల రాణి రాగిణిని" ఇంకా నవ్వింది.

అంతా అర్థం గాకుండా ఉంది శేఖర్‌కి.

"ఏమిటి డియర్ ఇంకా అనుమానంగా ఉందా" అంది అతని తల నిమురుతూ.

శేఖర్ తలపైకెత్తి ఆమె గుండెలవైపు చూసాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అవా. సమతలంగా ఉన్న సముద్రతీరంలో అప్పుడప్పుడు ఉన్నట్లుండి కొన్ని వందల అడుగుల ఎత్తున పర్వతాలు ఉబుకుతున్నాయట. అలా ఇవి ఎక్కడి వనుకుంటున్నారా. వయసెంతో తెలుసా సార్? పద్దెనిమిది సంవత్సరాలు. పెళ్లికెదిగిన ఒక అక్కయ్య ఇంట్లో ఉండగా మళ్లీ నేనూ చీరలు కడితే కొంప మునిగిపోతుందని మా వాళ్లే నేను చిన్న పిల్లలా కనపడాలని వా

ఎయిడ్స్ వ్యాధి

హమ్మయ్య! కనీసం ఈ వ్యాధి వస్తుందన్న భయంతో అయినా స్వైర విహారం చేస్తారు. లేకపోతే 'సెక్స్' విచ్చలవిడిగా పెరిగిపోతుంది. భారతదేశంలో ఇంకా చాలా మందికి ఈ వ్యాధి గూర్చి అంతగా తెలీదు. తెలియని వారికి క్షుణ్ణంగా ఈ వ్యాధి తెలియ చెప్పాలి. ఈ వ్యాధి వచ్చిన వారి పట్ల సానుభూతిగా ప్రవర్తించాలి.

— మనీషా కోయిరాల

...ందాల్ని అణిచి పెట్టారు. మొదటి నుంచి మీ ఉత్తరాలకు జవాబు ఇస్తున్నది నేనే సార్. ఇప్పుడు కూడా నేను మీ దృష్టిలో పార్కుల్లో ఐస్ క్రీములూ, సినిమాల్లో క్యాడ్ బరీస్ తినే చిన్నపిల్లలా కనిపిస్తున్నానా'' అంది చిలిపిగా.

శేఖర్ ఆమెను పరిశీలించి చూసాడు. రాగిణికి, రేఖకు ఏ మాత్రం తేడా లేదు. రాగిణి చీర కడుతుంది. అయితే చెల్లి రేఖ స్కర్టు వేస్తుంది. అదే తేడా.

''అయితే మీ అక్కయ్య...''

''మా అక్కయ్య ఎప్పుడూ మీ కోసం ట్రై వేయలేదు స్వామీ. ఇన్ని రోజులూ నాకు కోఆపరేట్ చేసింది. మా అక్కయ్య డ్రెస్ బాత్ రూంలో మార్చుకుని వచ్చాను''.

''వండర్ ఫుల్''.

''అంతేగాక మా అక్కయ్య బెర్త్ మా బావ ఎప్పుడో రిజర్వ్ చేసుకున్నాడు''.

''అయితే నీ బెర్త్ నేను రిజర్వ్ చేసుకుంటాను''.

'ముందు వెళ్లి రేపుదయం ట్రైనుకు విజయవాడకు నాకు బెర్త్ రిజర్వు చెయ్యండి. అపుడు నా బెర్త్ మీకు పర్మినెంట్‌గా రిజర్వ్ చేస్తాను'కోపం ప్రదర్శిస్తూ అంది రేఖ.

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. ●

అమృతాకి డింపుల్ అంటే కోపమట!

సన్నిడియోల్ అమృతాసింగ్‌ని వదిలేసి డింపుల్ కపాడియా వెంట తిరుగడం మొదలెట్టినప్పట్నించి అమృతాకి డింపుల్ అంటే కోపమట!

ఇటీవల అమృత సింగ్ కారు కొందామని వెళ్లిందట ఒక షాప్‌కి. కాని తనకి ఏ కలరైనా ఫర్వాలేదు వైట్ కలర్ మాత్రం వద్దందట! ఎందుకని అరా తీస్తే వైట్ కలర్ కారు డింపుల్ దగ్గర కూడా వుందని చెప్పిందట అమృత!

జగమంతా వింతలమయం

పొడవైన వ్యక్తి 'పాట్లు'

అతి ఎప్పుడూ అనర్ధమే. మనిషికి లావు ఎక్కువైనా కష్టమే, పొడవు ఎక్కువైనా కష్టమే! ప్రపంచం మొత్తంలో పొడవైన వ్యక్తిగా పేరు గాంచిన వ్యక్తి మహారాష్ట్ర నివాసియైన ''పరిమళ్ చంద్రబర్మన్.'' అతని పొడవు ఎనిమిది అడుగుల ఆరు అంగుళాలు. అతనికి తెల్లవారుతోందంటే భయంగా వుంటుంది. రాత్రి గడిచి తెల్లారే సరికి అతని ఎత్తులో మార్పు వచ్చేస్తోంది. డాక్టర్ల పరీక్షల ప్రకారం అతను సంవత్సరానికి మూడు అడుగుల చొప్పున పెరిగిపోతున్నాడట. అతనిలోని ఆ పెరుగుదలను అరికట్టకపోతే పదహారు అడుగులు వరకు పెరిగి, ముప్పయి సంవత్సరాల వయసు వచ్చే లోపే అతను చనిపోవటం ఖాయమని డాక్టర్లు చెబుతున్నారు. అతని బాధ అంతా ఇంతా కాదు. తనకు తానుగా లేచి నిలుచోలేడట. తన పాదాలను తాను వంగి చూసుకోలేడు. ప్రతి పనికి ఇతరుల సహాయం కావాలి. నిద్ర పట్టని బాధ. శరీరమంతా ఒకటే నెప్పులు. 'ఎందుకు పుట్టానా' అని బాధపడుతున్నాడట బర్మన్.

అరువు తీసుకొన్న ''జాతీయగీతం''

జాతీయగీతం అన్నది ఒక జాతి గొప్పతనాన్ని విశిష్టతను తెలియజేస్తుంది. దానిని పాడుకొంటుంటే ఎంతో గర్వంగా వుంటుంది. ప్రపంచంలోని ప్రతి దేశానికి ఒక ప్రత్యేకమైన జాతీయగీతం ఉంది. కాని అమెరికా, జర్మన్, రష్యా, బ్రిటన్ దేశాలన్నీ పాడుకొనే జాతీయగీతం ''గాడ్ సేవ్ ది కింగ్'' (రాజును దేవుడు రక్షించుగాక). దీనిని రాసినవారు ఎవరో తెలియదు. కానీ అది బ్రిటన్ దేశానికి చెందినది. పైన పేర్కొనబడిన దేశాలన్నీ రాజుల హయాంలో (1870– 1922) ఆ జాతీయ గీతాన్నే పాడుకొంటూ వుండేవి. రాజుల కాలం అంతరించి పోయాకా రష్యాతో కలిసి చాలా దేశాలు ఆ జాతీయ గీతాన్ని ప్రక్కన పడేసిన అమెరికా, ప్రజాస్వామ్య దేశంగా మారినా, ఈనాటికీ ఆ అరువు తీసుకొన్న జాతీయ గీతాన్నే పాడుకొంటోందట... మన వాళ్ళు ప్రత్యేకమైన జాతీయ గీతం ఉన్నా, దానిని ఏడాదికి ఒకసారో, రెండు సార్లో ఎక్కడో కొంతమంది మాత్రమే పాడుతుంటారు!

హద్దు మీరిన 'అభిమానం'

సినిమా హీరోలన్నా, హీరోయిన్లన్నా చాలా మందికి వెర్రి అభిమానం ఉంటుంది. వారి కోసం ప్రాణాలను అర్పించిన వారు కూడా వున్నారు. బెంగుళూరులో టైలర్ వృత్తిని సాగిస్తున్న 'పుట్టన్న' అనే వ్యక్తికి కన్నడ హీరో 'రాజ్‌కుమార్' అంటే పంచ ప్రాణాలు. రాజ్‌కుమార్ సినిమాలను 'పిచ్చి'గా చూడటమే కాకుండా ఆయన ఉపయోగించిన వస్తువులను సేకరించటమే ప్రవృత్తిగా పెట్టుకున్నాడు పుట్టన్న. రాజ్‌కుమార్ ఉపయోగించిన కాఫీ కప్పులు, ప్లేట్లు, వాడిన చెప్పులు, ఇవేకాక ఆయన నటించిన సినిమా వాల్ పోస్టర్లు, పాటల రికార్డు మొదలగువన్నీ సంపాదించి, గర్వపడుతూ తన హీరో గొప్పతనాన్ని చాటాలన్న లక్ష్యంతో వాటన్నిటిని 'రాజ్‌కుమార్ మ్యూజియం' పేరిట ఒక చోట ప్రదర్శించుతున్నాడు. పుట్టన్న తన తల్లిదండ్రుల విషయంలో కూడా అంత జాగ్రత్త తీసుకొని వుండడేమో!

ఉద్యోగం చేస్తున్న 'కోతి'

''మనుషులకే ఉద్యోగాలు దొరకక నానా యాతన పడుతుంటే కోతులకు ఉద్యోగాలు ఏంటండీ!'' అంటారా! మనుషుల కంటే చాలా సిన్సియర్‌గా పని చేస్తోంది ఆ కోతి. లండన్‌లో నాటింగ్ హామ్ అనే కంపెనీలో పని చేస్తున్న కోతిపేరు ''జోజో'' ఆ కోతిగారు టంచనుగా ఆరు గంటలకే ఆఫీసు కొచ్చి నీటిగా ఊడ్చి, బల్లలన్నీ తుడిచి, మిగతా ఉద్యోగులు వచ్చాకా, వారు చెప్పే చిన్నా, పెద్ద పనులన్నీ చేసేస్తూ, సాయంకాలం దాకా ఉండి అందరితో పాటు తాను కూడా ఇంటికి వెళ్తుంది. ఇంతకు ఆమెకు ఇచ్చే జీతం ఎంత అంటారా! ఆమెకు జీతంగా నెలకు మూడు వేల రూపాయల దాకా ముడతాయి.

— శర్మాజీ.